

بررسی تنوع بیماری‌های روماتیسمی در بیماران مراجعه کننده به واحد بیماری‌های

روماتیسمی بیمارستان قائم(عج) مشهد

دکتر زهرا رضائی یزدی* - دکتر عمید اشرافی** - دکتر عباس نوری**

*دانشیار گروه داخلی، بیمارستان قائم(عج)، دانشگاه علوم پزشکی مشهد

**پژوهش عمومی

تاریخ دریافت مقاله: ۸۴/۸/۲۲

تاریخ پذیرش: ۸۵/۶/۲۳

چکیده

مقدمه: بیماری‌های روماتولوژی شیوع نسبتاً بالایی دارند و اکثر مبتلایان در درماتگاه‌ها به صورت سریالی درمان می‌شوند. گرچه ارزیابی بیمارانی که در درماتگاه‌های روماتولوژی مراکز تخصصی ویزیت می‌شوند نمی‌تواند بازتابی از وضع عمومی بیماری‌های روماتیسمی در جامعه باشد ولی ممکنست بتواند در سامان دهی این مراکز نقش مفید داشته باشد.

هدف: بررسی فراوانی و تنوع بیماری‌های روماتیسمی در درماتگاه روماتولوژی بیمارستان قائم(عج).

مواد و روش‌ها: در این مطالعه که به شیوه توصیفی و مقطعي انجام شد، بروند ۲۰۷ بیمار ویزیت شده در درماتگاه روماتولوژی بیمارستان قائم مشهد مورد بررسی قرار گرفت و فراوانی هر بیماری در میان کل مراجعان و سایر اطلاعات بر اساس پرسشنامه های طراحی شده آنالیز شد.

نتایج: ۲۳۸ بیمار تشخیص یک بیماری روماتیسمی داشتند. بیماری‌های دُزناشیو مخصوصی با ۲۰/۹۵٪ شایع‌ترین تشخیص بود. سایر بیماری‌ها به ترتیب عبارت بودند از: سندرم‌های نسج نرم (۱۳/۴۱ درصد)، سندرم درد متشر (۱۰/۵ درصد) و کمردرد (۹/۷۶ درصد).

آرتربیت روماتوئید با ۸/۵۰ درصد شایع‌ترین بیماری متشر نسج همبند بود. فقط ۶ درصد بیماران را سایر همکاران معرفی کرده بودند. ۹۷/۱ درصد بیماران به صورت سریالی درمان شدند و نیاز به بسترهای نداشتند.

نتیجه‌گیری: استئواارتربیت، سندرم‌های نسج نرم، سندرم درد متشر و آرتربیت روماتوئید شایع‌ترین بیماری‌های روماتولوژی و اکثر بیماران زن بودند. سامان دهی درماتگاه‌های سریالی در مراکز دانشگاهی و توجه بیشتر به آموزش بیماری‌های شایع روماتیسمی در دوره پژوهشی عمومی به نظر ضروری می‌رسد. همچنین آموزش عالیم او لیه اینکوئنه بیماری‌ها و راهنمایی عموم مردم برای مراجعه موقع به پژوهش خانواده، امکان کاهش بروز بیماری‌های روماتیسمی و کاستن از فشار اقتصادی ناشی از اینکوئنه بیماری‌ها را فراهم می‌آورد.

کلید واژه‌ها: آرتربیت روماتوئید / استئواارتربیت / بیماری‌های روماتیسمی / درد / کمر درد

مقدمه

بیماری‌ها در جوامع مختلف، در شناخت عوامل ژنتیکی و نژادی بیماران، فاكتورهای محیطی و ارتباط بین آنها موثر است. هر چند بروز بیماری‌های روماتیسمی در جمعیت‌های مختلف متفاوت است، اما از استئواارتربیت، کمردرد و فیبرومیالژی به عنوان شایع‌ترین بیماری‌های روماتولوژی نام برده می‌شود(۲).

بیماری‌های عضلانی - اسکلتی از شایع‌ترین بیماری‌ها در گروه‌های سنی مختلف هستند که باعث ناتوانی، از کارافتادگی، بازنشستگی زودرس و از دستدادن شغل می‌شوند. بیماری‌های روماتیسمی بخش مهمی از مراجعان پژوهشکان عمومی (۷/۱) را تشکیل می‌دهند(۱). مطالعات اپیدمیولوژی با بررسی بروز، شیوع و گستردگی این

درمان‌های غیر دارویی.

با الگوی اولیه طراحی شده توسط مجری طرح برای پرونده‌های بیماران مراجعه‌کننده به درمانگاه روماتولوژی، جمع‌آوری اطلاعات از پرونده‌ها با دقت و سهولت انجام شد که به روش آمار توصیفی در نرم افزار SPSS مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

نتایج

۲۷۰۷ پرونده از دو نوبت صبح و عصر درمانگاه بررسی شد. ۳۲۰ بیمار به علی‌غیر از بیماری‌های روماتیسمی به درمانگاه روماتولوژی مراجعه کرده‌بودند، بنابراین فراوانی بیماری‌ها بر اساس ۲۳۸۷ پرونده که تشخیص قطعی یک بیماری روماتیسمی داشتند محاسبه شد که با ذکر نام بیماری، تعداد و درصد بیماران در جدول ۱ آورده شده است. تشخیص بیماران توسط یک روماتولوژیست داده شد و در غالب موارد نشانه‌های تشخیصی بیماری وجود داشت.

زنان ۶۹٪ مراجعان و مردان ۳۰٪ را تشکیل می‌دادند. از نظر توزیع سنی کمترین میزان مراجعه مربوط به گروه ۳۰-۳۹ ساله (۱٪) و بیشترین آنها مربوط به دهه سنی ۵۰-۵۹ ساله و ۱۹٪ ترتیب ۱۹/۵ و ۱۹٪ بود.

بیماری‌های منتشر بافت همبند یا بیماری‌های التهابی، ۲۰٪ کل موارد را شامل شد. بیماری‌های دژنراتیو مفصلی ۲۰٪ درصد را تشکیل داد، سندروم‌های نسج نرم و سندروم درد منتشر مجموعاً ۲۳٪ و بقیه بیماری‌ها ۳۴٪ بودند.

از نظر فاصله زمانی شروع علایم تا هنگام مراجعه در ۶۴٪ درصد موارد زمان شروع علایم نامشخص بود یا بیمار اطلاع دقیقی از آن نداشت. در ۱۸٪ درصد موارد

با توجه به اهمیت طب سرپایی (ambulatory medicine) در پزشکی جدید، گرچه بررسی خصوصیات اپیدمیولوژیک بیماری‌های روماتیسمی در مراکز تخصصی روماتولوژی، نمی‌تواند انعکاسی از وضع عمومی این بیماری‌ها در جامعه باشد، اما ممکنست به شناخت بیشتر آنها کمک کرده، در برنامه‌ریزی آموزشی دانشجویان پزشکی و کادر تخصصی راهنمکشا باشد و نیز در کاهش هزینه‌ی هنگفت ناشی از بیماری‌های عضلانی - اسکلتی در جامعه نقش داشته باشد (۳۰).

این مطالعه با هدف بررسی فراوانی و الگوی بیماری‌های مختلف روماتیسمی در مراجعان به درمانگاه روماتولوژی بیمارستان قائم (عج) و مقایسه آن با چند مطالعه مشابه انجام شده است.

مواد و روش‌ها

در مطالعه‌ای توصیفی و مقطعی، پرونده ۲۷۰۷ بیمار مراجعه‌کننده به درمانگاه روماتولوژی بیمارستان قائم (عج) مشهد بررسی شد. فرم خام این پرونده‌ها توسط روماتولوژیست طراحی شده بود. جمعیت مورد مطالعه کلیه مراجعان سرپایی از مهر ماه سال ۱۳۷۹ تا اسفند ماه سال ۱۳۸۲ در نوبت صبح و عصر درمانگاه بود که توسط یک روماتولوژیست و یک فلوی روماتولوژی ویزیت شده بودند. متغیرهای اصلی عبارت بودند از: سن، جنس، فراوانی بیماری در کل مراجعان، نوع بیماری (تشخیص بر اساس معیارهای کمیته آمریکایی بیماری‌های روماتولوژی) (۲)، مدت بیماری تا زمان مراجعه، تعداد مراجعه بر اساس موعد تعیین شده توسط پزشک و پی‌گیری خود بیمار، بیماران ارجاعی (توسط پزشک عمومی یا متخصصان سایر رشته‌ها)، داروهای مصرفی و

روماتیسمی بودند. ۳۱ مورد مبتلا به لوپوس بودند (۲۹٪) که ۷ مورد (۲۲٪) لوپوس اریتماتودیسکوئید و ۲۴ مورد (۷۷٪) لوپوس اریتماتوسیستمیک بودند. ۴۱٪ درصد موارد درگیری کلیه و ۱۲٪ درصد درگیری عصبی داشتند.

در گروه بیماری‌های سرولوژی منفی پنج بیماری تشخیص داده شد که شامل آرتربیت واکنشی (۳۴٪)، اسپوندیلیت آنکیلوزان (۲۲٪)، اسپوندیلوآرتروپاتی‌های تمایز نیافته (۱۷٪)، آرتربیت پسوریاتیک (۱۲٪)، اسپوندیلوآرتروپاتی جوانان (۱۱٪) و آرتربیت انتروپاتیک (۲٪) بود. در دو مرد کولیت اولسر و شناسایی شد.

در گروه بیماری‌های واسکولیتی ۲۱ مورد ابتلای به بیهودت، یک مورد آرتربیت تاکاپاسو، ۲ مورد گرانولوماتوز و گذر، ۲ مورد کرایوگلوبولینیمی، ۶ مورد واسکولیت افزایش حساسیتی، ۳ مورد پلی آرتربیت ندوزا (PAN) و یک مورد گرانولوماتوز آرژیک شناسایی شد. بیماری‌های واسکولیتی تقریباً در ۱۴٪ مراجعان تشخیص داده شد.

اسکلرودرمی در ۲۸ مراجعه‌کننده به صورت یک مورد (۳٪) درصد) لوكالیزه، ۱۶ مورد (۵٪) درصد) محدود و ۱۱ بیمار (۹٪) از نوع منتشر وجود داشت. فراوانی اسکلرودرمی در کل مراجعان ۱۱ در هزار بود. ۱۹ مورد بیماری التهابی عضله در مراجعان تشخیص داده شد (۰٪) که پلی میوزیت (۵٪)، درماتومیوزیت (۳٪) و میوزیت ثانویه به بد خیمی (۱٪) درصد موارد را تشکیل می‌دادند.

کمردردها به دو گروه کلی کمردرد التهابی (۸٪) و غیر التهابی (۹٪) درصد تقسیم شدند. در دسته غیر التهابی ۲۳۳ مورد ثبت شد که شامل کمردرد حاد در ۵٪ موارد، پرولاپس دیسک کمری در ۲۸٪ و تنگی کانال

بیش از یکسال از شروع علایم گذشته بود و فقط در ۳٪ درصد قبل از پایان هفته اول پس از شروع علایم به پزشک مراجعه کرده بودند. ۴۸٪ درصد بیماران در زمان توصیه شده برای بی‌گیری به درمانگاه مراجعه نکرده‌اند و حدود نیمی از بیماران فقط یک نوبت مراجعه داشتند.

ارجاع دهنده به روماتولوژیست سه گروه بودند: پزشک متخصص (۹٪ درصد)، پزشک عمومی (۰٪ درصد موارد)، نامشخص یا مراجعه مستقیم (۹٪ درصد موارد). ۵۸٪ درصد بیماران مبتلا به بیماری‌های التهابی، داروهای زمینه‌ای (Disease Modifying Anti Rheumatic Drugs) یا و ۴٪ درصد از مجموع بیماران ضدالتهاب غیراستروئیدی دریافت کرده‌اند. ۷٪ درصد نیز درمان‌های غیردارویی دریافت می‌کردند. در ۱۰۱ مورد مراجعه سرپایی منجر به بستری در بیمارستان شده‌اند که معادل ۲٪ درصد کل مراجعان بود.

در دسته بیماری‌های مکانیکی، ۵۰۰ مورد بیمار دچار استئوآرتربیت مفاصل محیطی و محوری داشتیم که ۹٪ کل افراد مورد مطالعه را شامل می‌شد. زانو در ۷٪ محل درگیری بود و استئوآرتربیت منتشر در ۷٪ موارد دیده شد. کندرومالاسی پاتلا و سندرم پاتلو فمورال در ۱۰۸ بیمار (۵٪) وجود داشت. ۹٪ درصد مبتلایان به استئوآرتربیت فقط یک نوبت مراجعه کرده‌اند.

در دسته بیماری‌های التهابی و منتشر بافت همبند، ۲۰۴ مورد بیمار مبتلا به آرتربیت روماتوئید ثبت شد. ۱۴۸ مورد (۷٪) از نوع پلی آرتیکولر و ۴۸ مورد (۲٪) از نوع اولیگوآرتیکولر بودند. ۰٪ سندرم شوگرن دیده شد که ۵٪ اولیه و ۴٪ آنها ثانویه به سایر بیماری‌های

بالینی شبیه فیبرومیالژی مراجعه کرده بودند اما معیارهای کامل آن را نداشتند. فراوانی فیبرومیالژی ۸/۱٪ بود. سایر بیماری‌ها عبارت بودند از: پلی‌کندریت راجعه، ۲ مورد، روماتیسم پالیندرومی ۱۰ مورد، فاشیت اوزیونوفیلی ۲ مورد، آرتروپاتی جاکود یک‌مورد، پلی‌میالژیا روماتیکا ۶ مورد، پدیده رینود ۹ مورد، هیدرآرتروز متناوب ۳ مورد، RSDS (Reflex Sympathetic Dystrophic Syndrome) ۳ مورد، هیپرپاراتیروثیدیسم ۵ مورد، میالژیا پارستیکا ۷ مورد، مفصل شارکو ۲ مورد، استئوکندروماتوز سینویال ۲ مورد، استئوکندریت دیسکان ۲ مورد، دیسپلازی اسپوندیلوپی فیزیال ۲ مورد، سندروم مارfan ۴ مورد و دردهای رشد ۳۲ مورد (جدول ۱).

نخاعی در ۱۳٪ بیماران بود.

دومین دسته شایع بیماری‌ها سندرم‌های نسج نرم بودند. بیماری‌های پا، ۳۱/۳٪ کل این سندرم‌ها را تشکیل می‌داد. درد پاشنه پا در ۶۰/۳٪ و فاسیت کف پا در ۵/۵ درصد این گروه دیده شد. پری‌آرتربیت شانه ۷۶/۸ درصد از آسیب‌های مفصل شانه و نیز اپی‌کوندیلیت خارجی ۸۵٪ و اپی‌کوندیلیت داخلی ۱۵٪ از آسیب‌های آرنج را شامل می‌شد. تنوسینوویت دکرون در ۵۳/۸٪، انگشت ماشه‌ای و گانگلیون در ۱۹/۲٪ شکایت‌های مربوط به نسج نرم دست بودند. بورسیت زانو در ۸/۶٪ دیده شد. در این مطالعه ۲۵۱ مورد تشخیص سندرم درد منتشر داشتیم که ۹۰/۶ درصد آنها زن بودند. این بیماران اغلب با تابلوی

جدول ۱ فراوانی نسبی بیماری‌ها در میان ۲۳۸۷ بیمار مراجعه کننده به کلینیک روماتولوژی بیمارستان قائم (عج)

نوع بیماری	تعداد بیمار	%	مود(٪)	زن(٪)
استئواارتربیت	۵۰۰	۲۰/۹۵	۱۷/۶	۸۲/۴
سندرم‌های نسج نرم	۳۲۰	۱۳/۴۱	۲۵	۷۵
کمر درد غیر التهابی	۲۳۳	۹/۷۶	۳۵/۴	۶۴/۶
سندرم درد منتشر	۲۵۱	۱۰/۵۰	۹/۶	۹۰/۶۰
آرتربیت روماتوئید	۲۰۴	۸/۵۰	۲۰	۸۰
لوبوس اریتماتوسیستمیک	۳۱	۱/۳۰	۱۰	۹۰
سندرم شوگرن	۷	۰/۳۰	۰	۱۰۰
اسکلرودrama	۲۸	۱/۱۷	۲۸/۵	۷۱/۵
میوزیت	۱۹	۰/۸۰	۳۳	۶۷
سندرم همپوشانی	۲	۰/۰۸	۵۰	۵۰
بیماری‌های واسکولیتی	۱۵	۰/۶۲	۴۰	۶۰
بیماری بهجهت	۲۱	۰/۸۷	۵۷/۱	۴۲/۹
استئومالاسی	۵۳	۲/۲۲	۷/۵	۹۲/۵
استئوپروزیس	۴۳	۱/۸۰	۲/۲	۹۷/۷
آرتربیت مزمن جوانان	۷	۰/۴۰	۴۳	۵۷
اسپوندیلیت انکیلوزان جوانان	۱۱	۰/۴۶	۶۴	۳۶
اسپوندیلیت انکیلوزان (AS)	۳۴	۱/۴۲	۹۲	۸

بررسی تنوع بیماری‌های روماتیسمی در بیماران مراجعه کننده به واحد بیماری‌های...

ادامه جدول ۱:

نوع بیماری	تعداد بیمار	%	مرد(%)	زن (%)
آرتربیت واکنشی	۵۸	۲/۴۲	۸۲	۱۸
آرتربیت پسوریاتیک	۱۲	۰/۵۰	۳۳/۳	۶۶/۷
بیماری‌های التهابی روده	۲	۰/۰۸	۱۰۰	۰
اسپوندیلوآرتروپاتی نامشخص	۱۷	۰/۷۱	۸۵	۱۵
نقرس و نقرس کاذب	۴۲	۱/۷۵	۷۳/۱	۲۶/۸
سارکوئیدوز	۱۴	۰/۵۸	۲۵	۷۵
تب روماتیسم	۱۵	۰/۶۲	۶۰	۴۰
آرتربیت عفونی	۱۹	۰/۸۰	۳۶/۸	۶۳/۲
بروسلوز	۱۴	۰/۶۰	۲۸/۵	۷۱
آرتربیت غیر اختصاصی	۱۳۲	۵/۵۲	۱۰	۹۰
سندرم هیپرموبیلیتی	۲۱	۰/۹۰	۴۷/۶	۵۲/۳
سندرم تونل کارپ	۳۵	۱/۰۰	۳۷	۶۳
سایر موارد*	۱۱۹	۹/۵۱		

سایر موارد* شامل: پلی کندریت راجعه، روماتیسم پالیندرومیک، فاشیت اوزیشوفیلی، جاکود آرتروپاتی، پلی میالژیا روماتیکا، پدیده رینود، هیدرآرتروز متناوب، کندرومالاسی و سندرم درد متشر، آفت دهانی، آنژیو ادم، سندرم پای بیقرار، مراژیا پارستیکا، هیپرپاراتیروئیدیسم، دردهای رشد، نکروز آواسکولار و RSDS

جدول ۲: مقایسه بروز بیماری‌های مختلف روماتیسمی در ۴ کلینیک تخصصی روماتولوژی ۱۰

Z.Rezaieyazdi تعداد ۲۳۸۷=	J.Forghanizadeh تعداد ۱۲۳۵۰=	A.Bohan تعداد ۱۰۰۰=	H.Shokohi تعداد ۳۸۵۶=	تشخیص
ایران ۲۰۰۲ %	ایران ۱۹۸۷ %	ایالات متحده ۱۹۸۱ %	ایران ۱۹۹۵ %	
۲۰/۹۵	۱۹/۶	۲۸	۲۱/۲	استئوآرتربیت
۱۳/۴۱	۳۴/۴	۱۳/۹	۱۸/۵	روماتیسم نسج نرم
۸/۵۵	۴،۱۷	۹/۳	۳۱/۳	بیماری رومانتوئید
۰/۸۰	۰/۲	<۰/۶	۱	پلی درماتومیوزیت
۱/۱۷	۰/۸	۰/۱	<۰/۶	سیستمیک اسکلروروزیس
۱/۳۰	۱،۳	۱/۴	۲/۱	لوبوس
۱/۴۹	۰/۶	<۰/۶	۴/۱	واسکولیت
۰/۸۰	۰/۵		۰/۷	آرتربیت عفونی
۰/۰۸	۰/۴	۰/۴	۰/۶	پلی میالژیا روماتیکا
۱/۴۲	۱	۳/۷	۱/۶	اسپوندیلت آنکلوزانت
۰/۵۰	<۰/۰۶	۱/۲	۰/۰	آرتربیت پسوریاتیک
۱/۷۵	۱/۲	۱/۲	۱/۲	نقرس
۵/۵۲		۱۱/۳	۱/۸	آرتربیت غیر اختصاصی

آنها دچار آرتیت روماتوئید، لوپوس، AS و سایر بیماری‌های التهابی بوده‌اند. از نظر مراجعه منظم به درمانگاه در ۴۸/۶ درصد موارد در زمان‌های توصیه شده مراجعه نکرده‌بودند. چون بیماری‌های روماتیسمی ماهیت مزمن دارند و اغلب همراه با عود و گاهی فروکش خودبخودی هستند، این امکان وجود دارد که بیماران با بهبود وقت از ادامه درمان خودداری کنند یا به علت بهبود نیافتن کامل به پزشکان متعدد مراجعه کنند، بنابراین توصیه‌های پزشک معالج و همچنین آموزش عمومی در بالابردن آگاهی بیماران از اهمیت ویژه برخوردار است.

از نکته‌های مهم بویژه در طب سرپائی ارجاع صحیع بیماران است تا علاوه بر سردرگم نشدن آنها، از مراجع موجود در سرویس‌دهی به افراد نیازمند به تخصص خاص حداکثر استفاده شده، در هزینه‌های مصرفی سرانه درمان صرفه‌جوئی شود. در این مطالعه تعداد اندک بیماران معرفی شده از سوی پزشکان عمومی (۰/۲ درصد موارد) قابل تأمل است. حدود ۱۱/۸۲ درصد بیماران مراجعه کننده در حیطه کار روماتولوژی نبودند که نشان‌دهنده ضعف سیستم ارجاع و مراجعه مستقیم بیمار احتمالاً با توجه به عنوان علمی پزشک یا توصیه سایر بیماران و اطرافیان باشد.

در بررسی فاصله زمانی تا اولین مراجعه پزشکی نکته جالب آن که فقط در ۳/۶ درصد موارد تقریباً همزمان با بروز مشکل به پزشک مراجعه کرده‌بودند. این درصد اندک نشان‌گر ماهیت مرموز و سیر کند بیماری‌های روماتولوژی است که در ابتدا ناراحتی چندانی برای فرد ایجاد نمی‌کند و بتدریج با تشديد علایم است که بیمار را وادار به مراجعه به پزشکان مختلف می‌کند. از دیگر علل می‌توان به آشنازی ناکافی همکاران پزشک جوان با

بحث و نتیجه‌گیری

مهم‌ترین هدف در این مطالعه تعیین فراوانی و تنوع انواع بیماری‌های روماتیسمی در مراجعان سرپائی به درمانگاه روماتولوژی بود. فراوانی بیماری‌های روماتیسمی در زنان به مراتب بیش از مردان است و در بعضی از بیماری‌ها مانند لوپوس، استئومالاسی، استئوپروز و فیبرومیالژی حدود ۹۰ درصد از بیماران مؤنث هستند (۲ و ۵) در مطالعه ما نیز تعداد بیماران زن به نحو چشمگیری بیش از مردان بود و نسبت زن به مرد در بیماری‌هایی مانند آرتیت روماتوئید، لوپوس، اسپوندیلت آنکیلوزان، فیبرومیالژی، استئومالاسی و استئوپروز تقریباً در حد نسبت‌های بدست آمده از مطالعات اپیدمیولوژی وسیع بود. در این مطالعه اکثر بیماران در محدوده سنی ۳۰-۳۹ و ۵۰-۵۹ سالگی قرار داشتند. شاید این یافته‌ها را بتوان به جوان بودن جمعیت کشور ما نسبت به کشورهای اروپایی و پایین‌تر بودن میانگین طول عمر نسبت به کشورهای صنعتی نسبت داد.

شکایت‌های عضلانی-اسکلتی مسئول بیش از ۳۱۵ میلیون ویزیت سرپائی در هر سال است (۴ و ۶) بسیاری از این شکایت‌ها حالت‌های خود محدود شونده‌ای هستند که نیاز به حداقل ارزیابی، درمان‌های فقط علامتی و اطمینان بخشی دارند (۷ و ۸).

در مطالعه ما بیش از یک‌سوم بیماران فقط یک نوبت مراجعه داشتند. شاید مهم‌ترین دلیل مراجعه نکردن مجدد این گونه افراد این باشد که معمولاً مشکل جدی نداشته یا با یک نوبت مراجعه مداوا شده‌اند که این تفسیر در آسیب‌های نسج نرم و برخی بیماری‌های مکانیکال صادق است. در بیماری‌های روماتولوژی التهابی، در ۴/۵ درصد موارد بیماران بیش از ۵ بار مراجعه داشته‌اند که اغلب

ندارند. اغلب این بیماران یافته آزمایشگاهی مثبتی ندارند و در بسیاری از موارد مشاوره روانپژوهی برای درمان اختلال زمینه‌ای آنها از قبیل افسردگی و اضطراب لازم است. ارجاع به روماتولوژیست از نظر تشخیص قطعی و کشف موارد فیرومیالژی ثانویه دارد.

در این بررسی سومین علت شایع مراجعه کمردرد بود. چون اکثراً علل آن مکانیکی است، آموزش کمری (back school) از طریق رسانه‌های جمعی می‌تواند نقش مهمی در پیشگیری و درمان داشته باشد.

در مطالعه‌ای برای تعیین شیوع بیماری‌های روماتیسمی در بالغان بالای ۱۵ سال در منطقه‌ای روستایی به نام فشم در ایران، شیوع بالای ناراحتی‌های روماتیسمی در جامعه‌ای روستایی نشان داده شد (۳۲/۹٪). شایع‌ترین شکایت‌ها مربوط به کمردرد (۱۸/۵٪) و آرتروز (۱۶/۲٪) بویژه در زانوها بوده‌است. شیوع بیماری‌های بافت نرم ۳۴/۴٪ ولی شیوع بیماری‌های التهابی مانند RA، نقرس، آرتربیت پسوریاتیک و سندروم رایتر کمتر از ۱٪ بدست آمد (۹).

بیماری‌های نسج نرم چهارمین علت مراجعه به درمانگاه روماتولوژی ما بود که در بررسی‌های دیگر دومین یا سومین بیماری بوده است (۹ و ۱۰). اکثر این بیماری‌ها سیر کوتاه داشته و در مآخذ شیوع آن در زنان ۲ تا ۶ برابر ذکر شده است ولی در مطالعه ما این نسبت ۳ به یک بود (۲).

فراآنی بیماری‌های عمدۀ روماتولوژی در مراجعان به درمانگاه سرپائی در ۴ مطالعه، در جدول ۲ آورده شده است (۱۰). آرتربیت روماتولوژید شایع‌ترین بیماری التهابی در مراجعان به درمانگاه‌های سرپائی بیماری‌های روماتیسمی است (۱۱). ولی در بررسی ما پنجمین بیماری شایع بود.

در مطالعه ما ۵ تشخیص استئواارتربیت، سندروم درد متشر،

بیماری‌های روماتیسمی و دسترسي نداشتند به مشاوره زودهنگام با روماتولوژیست اشاره کرد.

فقط ۲/۹ درصد مراجعان نیاز به بستری در بیمارستان داشتند بنابراین توجه به طب سرپائی و جایگاه ویژه آن در آموزش پژوهی کشورمان را نمی‌توان نادیده گرفت. ساماندهی مراکز درمانگاهی در بیمارستان‌های دانشگاهی در تشخیص بهنگام و پیشگیری از اتلاف هزینه‌های درمانی نقشی بسزا دارد. همچنین نگهداری پیشینه بیماران به شیوه‌ای که علاوه بر دسترسي راحت و سریع به اطلاعات، در زمینه تحقیقات نیز کارآمد باشد ضروری به نظر می‌رسد.

استئواارتربیت، شایع‌ترین اختلال در مراجعان به درمانگاه روماتولوژی بود (یک مورد از ۵ نفر). ۸۲/۵ درصد مبتلایان زن بودند که تقریباً مشابه نسبت ذکر شده در کتب روماتولوژی است (۲ و ۳). از دلایل شیوع بالای استئواارتربیت زانو در این مطالعه شاید بتوان به آداب و شیوه زندگی افراد که در موقع مختلف فشار زیادی بر مفصل زانو وارد می‌آورند و کمبودهای هورمونی در زنان اشاره کرد. پژشکان عمومی قادر به کنترل بسیاری از این بیماران هستند. بنابراین توجه به آموزش مناسب اصول پیشگیری و درمان بیماری‌های روماتیسمی شایع از جمله استئواارتربیت بویژه در دوره کارورزی برای آشنایی پژشکان آینده و جلوگیری از ارجاع این گونه بیماران به روماتولوژیست اهمیت ویژه دارد که عملاً به قیمت کاهش وقت صرف شده برای بیمارانی تمام می‌شود که به تجربه و دانش وی نیاز بیشتری دارند.

پس از استئواارتربیت دومین اختلال شایع، سندروم درد منتشر بود. علائم بالینی این بیماران شباهت زیادی به فیرومیالژی دارد اما معیارهای لازم آن را بهطور کامل

حالی که شیوع آن در جوامع مختلف حدود یک درصد گزارش می‌شود(۲۰-۲۴).

هر چند درصد های حاصل از مطالعه ما به طور کامل نشانگر شیوع بیماری های روماتیسمی در جامعه نیست اما می تواند تا حدود زیادی در تشخیص بیماری های شایع به ما کمک کند و از این طریق می توان علاوه بر اولویت قائل شدن برای این بیماری ها در برنامه آموزش گیرندگان گروه پزشکی، میزان آگاهی جامعه را نیز در مورد پیشگیری و تشخیص این بیماری ها افزایش داده و از بار اقتصادی سنگینی که این بیماری ها بر جامعه تحمل می کنند و نیز از درد این بیماران کاست.

کمربود، سندروم های نسج نرم و آرتریت روماتوئید بیشترین موارد را شامل می شدند که البته در کتب مرجع نیز جز بیماری های بسیار شایع ذکر شده اند و در جامعه شیوعی در حد بیش از ۵٪ در افراد بالای ۴۵ سال دارند (۱۴-۱۶).

مقایسه مطالعاتی در درمانگاه های سرپائی (جدول ۲) با بررسی های اپیدمیولوژی نشان می دهد که بروز بیماری های مختلف در کلینیک های تخصصی روماتولوژی با وضع بیماری های روماتیسمی در جامعه تطبیق نمی کند، به عنوان مثال در این مطالعه آرتریت روماتوئید ۸/۵٪ درصد از علت های مراجعه به درمانگاه را شامل می شد در

منابع

- Woolf AD. Economic burden of rheumatic disease. In: Kelley WN, et al. Kelley's textbook of rheumatology. 7 th ed. Philadelphia: WB Saunders; 2005; 1: 407-29.
- T.Felson TD. Epidemiology of the Rheumatic Disease. In: Koopman W J. Arthritis and Allied Conditions. 15 th Edition. Philadelphia; Lippincott, William, and Wilkins 2005: 1: 1-36.
- Klippel J H. The social and Economic Consequences of Rheumatic Disease, Criteria for the Classification and Diagnosis of the Rheumatic Disease. In: Klippel J H. Primer on the Rheumatic Diseases. 12 th Edition. Georgia; Glaxo Smithkline, 2001; 1-4.
- Silman JA. Epidemiology and the Rheumatic Disease. In: Maddison P J, Isenberg DA, Woo, Patricia, Glass D N. Oxford Textbook of Rheumatology. 2nd Edition. Oxford; Oxford University Press, 1998; 811-828.
- Bohan A. The Private Practice of Rheumatology. Arth & Rheum 1981; 24:1134-1307.
- Gibson T. Rheumatic Diseases and their Treatment in Pakistan APLAR Bulletin 1994; 12: 49-52.
- Doherty M, Dacre J, Dieppe P, Smith M. The Gals Locomotor screen. Ann Rheum Dis 1999; 1156-1169.
- Power JD, Perruccio AV, Desmeules M, et al. Ambulatory physician care for musculoskeletal disorders in Canada. J Rheumatol 2006; 33(1):133-9.
- فرقانی زاده، جعفر؛ [و دیگران]: میزان شیوع بیماری های روماتیسمی در منطقه فشم. معاونت پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی ایران، ۱۳۷۴، شماره ۳، صفحه ۱۹۱ تا ۱۸۲.
- شکوهی، حسین؛ [و دیگران]: بررسی بروز بیماری های مختلف روماتولوژی و الگوی مراجعته بیماران به واحد بیماری های روماتیسمی بیمارستان حضرت رسول اکرم (ص). معاونت پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی ایران، ۱۳۷۴ ، شماره اول، صفحه ۴۵ تا ۵۱.
- Malaviya A N, et al. Rheumatology in Kuwait and other Gulf council Countries. APLAR bulletin 1994; 12: 67-74.
- Ahonen P, et al. Evaluation of Musculo- Skeletal Complaints in old Age Population. Ann Intern Med 1998; 312:354-362.

بررسی تنوع بیماری‌های روماتیسمی در بیماران مراجعه‌کننده به واحد بیماری‌های...

-
13. Fechtenbaum J, Lecoq d'André F, Nataf H, et al. Practice patterns in outpatient rheumatology: a pilot evaluation of medical file content. *Joint Bone Spine* 2007; 74(2):171-4.
14. ForghaniZadeh J. Demographic data and Incidence of Rheumatic Diseases: Experience of University Medical Sciences of Iran; In Abstracts of the 6 th Congress of Rheumatology, Tokkyo- Japan 1998: 207.

Survey of Variety of Rheumatic Disease in Patients who Referred to the Rheumatology Clinic of Ghaem Hospital in Mashhad

Rezaei Z.(MD), Eshraghi A.(MD), Noori A.(MD)

Abstract

Introduction: Rheumatic diseases have relatively high prevalence among human populations. Majority of patients with different Rheumatic diseases treated in outpatient clinics. Although, evaluating people who are visited in Rheumatology clinics in society center can not be actual reflect of epidemiologic static in society but it is important in management of these clinics.

Objectives: Survey frequency and variety of Rheumatic disease in Rheumatology clinic of Ghaem University Hospital.

Materials and Methods: In this cross-sectional descriptive study, 2707 patients' records that were visited in "Rheumatology Clinic of Ghaem Hospital" from Mashhad University were collected. Frequency of each Rheumatic disease and other data were analyzed according to question form.

Results: In 2387 patients were diagnosed rheumatic disease. Degenerative Joints Diseases (DJD) with 20.95% were the most common diagnosis. Other prevalent diagnosis was Soft Tissue Rheumatisms, Generalized Pain Syndrome and Non Inflammatory Low Back Pain with 13.41%, 10.5% and 9.76% respectively. Rheumatoid Arthritis (RA) with 8.50% was the most common diagnosis among diffuse connective tissue diseases. Only 6% of them were referred from other colleagues. 69.2% of patients were female. 97.1% patients treated out and didn't need hospital admission.

Conclusion: Results showed DJD, Soft Tissue Rheumatisms, Generalized Pain Syndrome and RA were the most common Rheumatic Disease among female. So, more attention to outpatient clinics in university hospitals and problem-oriented education of common rheumatic disease during general medical trainings is necessary, also training the first samples of these diseases, guidance of general population in order to refer to family doctor in appropriate time, decrease the prevalence of rheumatic diseases and also economical problems.

Key words: Arthritis Rheumatoid/ Back pain/ Osteoarthritis/ Pain/ Rheumatic Disease